

Legende o lilijah.

I.

Prva lilija.

To je bilo pred dva tisoč leti v Nazaretu.

V svoji tihi sobici je klečala sveta Devica Marija in brala je iz Svetega pisma.

Kar naenkrat pa se razsvetli tiha sobica, napolni se z nebeškim žarom in sredi tega sijaja stoji nadangel Gabriel v belem krilu, v roki srebrn cvet, ki ga do tedaj svet še ni videl.

»Češčena, milosti polna, Gospod je s Teboj!«

Tako je pozdravil angel Devico in ji razodel veliko skrivnost, da je ona izbrana od Boga za mater Odrešeniku.

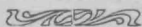
Ponižno je sklonila Devica svojo glavo in šepetala: »Glej, dekla sem Gospodova.«

Angel je položil belo lilijo, ki jo je imel v roki, na klečalnik za spomin iz raja in je izginil.

Dolgo je še klečala Marija in se zahvaljevala Stvarniku v molitvi, kakor jo more moliti samo Brezmadežna.

Ko je vstala, je vzela v roko srebrno lilijo, nebeški pozdrav, stisnila jo je mehko na svoje srce, nato pa jo je vsadila v bel lonček in ga postavila na okno svoje hišice.

In to je bila prva lilija, ki je rastla na zemlji, poslana iz neba . . .

II.

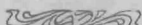
Vrtnar in vrtnarica.

»Poglejte, mamica, kako lepo rastejo lilije v gredi! Kaj jim nič ne škodi suša?« je vprašalo dete svojo mater in jo pogledalo, čakajoč odgovora.

Mati je pogladila otroka po zlatih laseh in mu odgovorila: »Kako bi jim škodila suša, ko prideta vsak večer, ko že ljudje zaspijo, Jezus in Marija in zalivata lilije s srebrnimi posodami.«

To si je vtisnilo blago dete dobro v srce in zvečer je naslonilo glavico na komolček in zrlo skozi okno, da bi videlo Jezusa in Marijo.

In glej, prišla sta. Bila sta v belem oblačilu, imela sta zlat sijaj okrog glave in zalivala sta lilije s srebrnimi posodami, in dete ju je videlo, ker je imelo še čisto srce . . .

III.

Hrepenenje lilij.

Tri sestrice, tri lilije so rastle v gredici.

Pa priletela je ptičica, zlatokljuna in s srebrnim perjem, kot da je priletela iz raja, in je sedla na ograjo gredice in zapela:

»Oj, tri lilije, tri sestrice!

Vrtnar bo prišel, z ostrim nožem bo prišel in vas bo odrezal prav pri tleh, in morale boste umreti.

Eno bo nosila v laseh deklica, ki bo šla jutri prvič k sv. obhajilu.

Drugo bo dejal cerkovnik v vazo in jo bo postavil pred tabernakelj.

Tretjo bo držala devica, ki bo jutri umrla.«

Sklonile so lilije svoje bele kelihe, in prva je rekla: »Kako srečna sem! Nedolžna deklica me bo nesla v cerkev k Njemu, ki me je ustvaril!«

Druga je rekla: »Prav pred Zveličarjem bom dehtela in molila in zanj bom ovenela!«

Tretja je rekla: »Prav v nebesa me bo nesla devica, ki bo jutri umrla, in me bo poklonila Kristusu s svojo čistostjo.«

In ko so to izgovorile, so šepetale kakor bi molile sladko molitev: »O kako sladka je smrt za Gospoda!«

Bogumil Gorenjko.

